

Мојковачки лав – Радован Бећировић

1. Бјеше зима, облаци се муте,
2. Двије војске под Мојковцем ћуте,
3. У најтежем вакту и земану,
4. Спремају се боју и мегдану.
5. Црногорци мрзну у снијегу,
6. На Брскову тврдоме бријегу,
7. А Њемачка своје дивизије,
8. Око Цера и Лепенца крије,
9. Од свакуд јој трупе придолазе,
10. Мисле Тару воду да прегазе.
11. Снијег пада и гору савија,
12. А мраз пусти стеже и разбија.
13. Чујеш вука гдје кроз гору вије,
14. Слути да ће гинут војске двије.
15. Вук престаде гором да јауче,
16. Докле с Цера топ њемачки пуче,
17. Црногорски, с планине Ланишта,
18. Глас му грђи не бијаше ништа.
19. Гору ломе сијеку намете, -
20. Док њемачке кидисаше чете,
21. Пут Брскова, преко Бојне њиве,
22. Да јунаштвом Европу задиве.
23. Црногорци сретеше се с њима,
24. Ал' о томе много јада има.
25. Ту гинуше Црногорци млади,
26. » Но ни Шваба добро не уради,
27. У велике горе и пустиње,
28. Дављаху се ко у море сиње.
29. Све изгибе и у ропство паде,
30. Ту им жива ока не остаде.
31. Само, кажу, шест утече друга,
32. И пред њима командант Корнуга
33. Свој је војсци био поглавица,
34. А утече обрљана лица,
35. Пут Лепенца и планине Цера.
36. Вала, чудна јунак официра
37. Ће му Срби војску разјагмише,
38. А он здраво унесе кајише,
39. И утече са дуга мегдана,
40. Без војника и без капетана.
41. Но, кад тамо пред Калзера стиже,
42. Коса му се покрену и диже,
43. Страх га бјеше од старога лава,
44. Па му црни абер саопштава:
45. „Команданте царевије трупа,
46. Ја знам да је наша војска скупа,
47. Ал' од војске, коју кренух тамо,
48. Седам друга довео сам само;
49. Ја поведох дванаес хиљада
50. Да пређемо про Мојковца града.
51. Ја не знадох куд се војска ђеде,
52. Све то пушта планина поједе.
53. Ил' пропаде у бездане јаме,
54. Само тамо не би мјеста за ме,
55. Јунаштво ми не поможе ништа,
56. Но се грдан вратих са бојишта.
57. И оставих царева солдате
58. У пустиње туђе непознате.
59. Ту су горе, а теку потоци,
60. Разгнаше ми војску Црногорци.
61. Све изгибе, ја остадох здраво,
62. Сачува ме пророк или ђаво“.
63. Но му Калзер огорчено рече:
64. „Зашто и ти с мегдана утече.
65. Зар ти не би наше војске жао,
66. Коју сам ти под команду дао.
67. Љеб те губа што код цара једе
68. Казуј, куд ми силну војску ђеде.
69. Те је данас изда на Мојковцу,
70. А прослави име Црногорцу“.
71. Корнуга му одговара на то:
72. „Мени нема оправдања за то.
73. Зла судбина, да је Бог убије,
74. Крвнички ли нагрдит умије.
75. Од толике силе и војника
76. Изабра ме као издајника.
77. Шта да кажем и шта да ме питаш,
78. Што ли мислиш, и на што ли циљаш?
79. Куд те миса у бескрајност тура
80. Да Мојковац отмеш од Каура?
81. Силна га је војска утврдила -
82. Узимат га нећеш без грдила.
83. А за моје да ти причам јаде,
84. Кад ти мене наређење даде

85. Да зазуме брда и главице
86. До Берана и Андријевице,
87. Ја похитах да учиним тако,
88. Но не даше Црногорци лако.
89. Про Брскова града Урошева,
90. Ту дочека војска Милошева.
91. Сретосмо се испред саме зоре
92. У проклете мојковачке горе.
93. Нагазисмо на горске рисове
94. Који трпе муке Исусове,
95. Бране своју слободу стечену
96. О овсену љебу непечену.
97. Побисмо се са Црногорцима -
98. Крв се људска проли потоцима.
99. И у томе несретноме боју
100. Ја изгубих силну војску моју
101. И ту мене црна судба срете
102. Те ми храбре изгибоше чете.
103. Од дванаест хиљада и више
104. Ни једнога жива не пуштише,
105. Што кроз горе није остануло
106. У ропство је љуто допануло.
107. Ниђе не би такве касапнице
108. Ка кроз горе испод Бјеласице;
109. Нема ниђе кланца ни богазе
110. Што се људски леши не налазе,
111. Попададе пушке и торбаци,
112. Гавран гракће, а јече јунаци,
113. Покров им је са горе китина
114. А споменик Мучница планина.
115. Мене мајка у дан црни роди,
116. Што и мене пушка не погоди
117. Да погинем у љутоме боју
118. За јуначку домовину моју,
119. Да не дрхтим пред твојијем зором
120. Те ме трујеш смртним пријекором,
121. Јер официр без поноса - шта је,
122. Више живот нећу да ми траје.”
123. Хитро руком до оружја стига
124. И сам себе уби из бровинга,
125. И ето му и данас гробнице
126. Код студене воде Леденице.
127. И она ће траг крвави бити
128. Кома ће се потомство дивити
129. И славити Мојковачке горе

130. Докле Србин по Балкану оре.
131. Ту сам био на то исто мјесто,
132. Кад се сурва црногорски престо.